

Upravni odbor Prešernovega sklada

SPOROČILO ZA MEDIJE

(Ljubljana, 4. december 2023)

**Prešernova nagrajenca za leto 2024 sta
pesnica in prevajalka
Erika VOUK**

in

**baletni plesalec, koreograf, režiser, publicist ter pedagog
dr. Henrik NEUBAUER**

I

**Upravni odbor Prešernovega sklada in strokovne komisije
Prešernovega sklada**

UPRAVNI ODBOR PREŠERNOVEGA SKLADA

(v mandatu 2020-2024) sestavljajo:

Predsednik: dr. **Jožef MUHOVIČ**, akad. slikar, likovni teoretik, dr. filozofije, upokojeni univ.
profesor, redni član SAZU

Podpredsednica: **Bernarda FINK INZKO**, mezzosopranistka, koncertna in operna pevka

Člani:

dr. **Rok ANDRES**, dramaturg, scenarist in gledališki kritik

Lovrenc Blaž ARNIČ, dirigent in glasbeni pedagog

Marko COTIČ, arhitekt in publicist

Barbara DRNAČ, plesna recenzentka, novinarka in televizijska voditeljica

ddr. **Igor GRDINA**, zgodovinar, literarni zgodovinar, libretist; znanstveni svetnik, univ.
profesor

Katarina KLANČNIK KOCUTAR, dramaturginja, novinarka, direktorica mariborskega
Lutkovnega gledališča

Mateja KOMEL SNOJ, komparativistka, lektorica, prevajalka

dr. **Janko KOS**, književni teoretik, literarni komparativist, zgodovinar in kritik, upokojeni univ.
profesor, redni član SAZU

Ženja LEILER KOS, dolgoletna novinarka, nekdanja direktorica direktorata za medije pri MK,
aktualna direktorica Slovenske kinoteke

dr. **Jože MOŽINA**, zgodovinar, avtor dokumentarnih filmov, sociolog, publicist, novinar

Jurij PALJK, pesnik, pisatelj, novinar, odgovorni urednik slovenskega tednika *Novi glas* v Italiji

dr. **Robert SIMONIŠEK**, umetnostni zgodovinar, pesnik, literarni kritik in pisatelj

dr. **Sonja WEISS**, klasična filologinja, prevajalka, univerzitetna učiteljica.

STROKOVNE KOMISIJE PREŠERNOVEGA SKLADA

(za leto 2023)

Za pomoč pri izbiri prejemnikov nagrad je upravni odbor imenoval strokovne komisije za posamezna področja umetnosti v naslednji sestavi:

Strokovna komisija za književnost:

predsednica: **dr. Vilma Purič**, člani: dr. Matija Ogrin, dr. Brane Senegačnik, Urban Vovk, dr. Tone Smolej, Nada Šumi, ddr. Irena Avsenik Nabergoj.

Strokovna komisija za glasbo:

predsednik: **Marko Mihevc**, člani: Marcos Teodoro Fink, dr. Karolina Šantl Zupan, Renato Horvat, dr. Matjaž Barbo, Aleš Avbelj, dr. Andrej Misson.

Strokovna komisija za uprizoritvene umetnosti:

predsednik: **Ivan Miroslav Ban**, člani: Maša Radi Buh, Marko Japelj, Rok Bozovičar, Claudia Sovre, Ajda Valcl, Jernej Lorenci.

Strokovna komisija za avdiovizualne umetnosti:

predsednik: **Zdenko Vrdlovec**, člani: Varja Močnik, Vilma Štritof, Dušan Kastelic, Marko Naberšnik, dr. Andraž Jože Arko, Jure Černek.

Strokovna komisija za likovne in novomedijske umetnosti:

predsednik: akademik dr. **Milček (Bogomil) Komelj**, člani: Robert Lozar, Irma Brodnjak Firbas, Samuel Grajfoner, Herman Gvardjančič, dr. Sandra Bratuša, Jiři Kočica.

Strokovna komisija za oblikovanje in arhitekturo:

predsednik **Aleksander Saša Ostan**, člani: dr. Andrej Doblehar, Mojca Gregorski, Domen Fras, Alenka Golob, Jure Miklavc, dr. Bogo Zupančič

Upravni odbor Prešernovega sklada obravnava samo predloge, ki jih predlagajo strokovne komisije. Vsak nagrajenec je izbran z najmanj dvotretjinsko večino glasov vseh članov Upravnega odbora.

II

Razglasitev Prešernovih nagrad in nagrad Prešernovega sklada za leto 2024

A. Prešernovi nagradi

V skladu z odločitvijo in sklepi Upravnega odbora Prešernovega sklada, sprejetimi na njegovi 24. redni seji dne 16. novembra 2023 prejmeta **Prešernovo nagrado za leto 2024:**

- pesnica in prevajalka

ERIKA VOUK

za življenjsko delo

Vrednost poezije Erike Vouk na zunaj in na znotraj potrjuje 11 pesniških zbirk, ki so izhajale med letom 1984 in 2018 (*Bela Evridika, Animo, Opis slike, Valovanje, Rubin, Ta dan* itd.) in več prestižnih pesniških priznanj, sedaj tudi skupaj s Prešernovo nagrado za življenjsko delo. Njeno pisanje označujeta težnja h kultiviranju jezika in želja po osmišljanju sveta. Pesnica se odloča za izbran privzdignjen izraz, s katerim upesnjuje klasične estetske vzorce in dosega dovršeno oblikovno strukturiranost, urejeno geometrijo verzov, metruma in rime. Temeljna značilnost njene izpovedi je miselna gibkost, s katero najmanjše drobce sveta ali na rob potisnjene delce sebe povezuje z neskončnostjo vesolja (*V najmanjšem*, 2002). Intimna doživetja, osebno

izkušnjo in čustvene odzive opisuje celovito in išče v njih pridih univerzalnosti. V iskanju zaokroženih pomenov trči ob tesnobo, muko, bolečino in nemoč. Celostni položaji niso varna zatočišča, temveč so tudi sami izpostavljeni sesutju in razgradnji. Tako pesnica prisoja ljubezni »nepopolno popolnost sveta« (*Zgrbljeno*, 2013), ki se izraža s poljubi, povezuje z večnostjo, hkrati pa je zapisana preziru in izgubi (*Vonj po človeku*, 2007). Nobena realnost človeka ne more zajeti popolnosti. Slednja se lahko udejanji le v ustvarjalnih poskusih umetnika, v opisih podob, v izjedkanih vedutah, kot »pogled s črnino / prikovan na slikah« (*Vse barke*, 2002) ali na družinskih fotografijah. Tudi izrazna moč reprodukcij sveta ni neoporečna, podrejena je drsenju čopiča in odsevu svetlobe (*Preveč*, 2002).

Pesnico spremlja slutnja, da ostajajo prave resnice izven uveljavljene jezikovne izraznosti. Možnost zaključenih pomenov se tako zoži, mesto besede prevzema tišina, da se pesniški jaz zateka »med tesne stečine nebesed« (*Srkam tišino*, 2008) in se izraža z zamolki, ko neizrekljivo upoveduje »v pesem brez besede« (*In se je izteklo*, 2008). Jezik ne zajema vseh odtenkov stvarnosti, ne izraža dokončnih smislov, ostajajo nepokrite cone, ki ustvarjajo vedenje, da obstaja še drugo, neimenovano in neodjenljivo, v večni prisotnosti *nedorekljivo*. Gre za pomene, ki delujejo kot približevalnica ali asimptota in ne omogočajo pravega stika in dotika. S svojo minimalistično in elitno izpovedjo je pesnica Erika Vouk izoblikovala izviren in vpliven pesniški glas, ki nagovarja zadržano, vendar estetsko dovršeno.

(Odlomek iz obrazložitve: Strokovna komisija za književnost)

in

- baletni plesalec, koreograf, režiser, publicist in pedagog

dr. Henrik NEUBAUER

za življenjsko delo

Baletni plesalec, koreograf, zdravnik, režiser in pedagog dr. Henrik Neubauer se je z baletom pričel profesionalno ukvarjati leta 1944, ko je v Ljubljani obiskoval baletno šolo Maksa Kirbosa. Sprva kot član baletnega zbora, nato pa kot solist je med letoma 1946 in 1957 nastopal v ljubljanski operni hiši. Leta 1953 je končal študij medicine, istega leta pa je diplomiral tudi na Srednji baletni šoli v Ljubljani. Izpopolnjeval se je na koreografskem oddelku moskovskega GITIS-a (Ruski inštitut za gledališke umetnosti), v Leningradu in nato še v ZDA, kjer je pridobil diplomu predavatelja labanotacije (Labanove kinetografije). Leta 1952 je začel koreografirati dramske, operne in nato še samostojne baletne predstave. Med letoma 1960 in 1972 je prevzel vodenje ljubljanskega Baleta, od 1972 do 1982 pa je bil direktor in umetniški vodja Festivala Ljubljana. Leta 1984 je za dve leti prevzel vodenje mariborske Opere.

Od leta 1989 pa vse do leta 2002 je predaval na ljubljanski Akademiji za glasbo in tako rekoč ustanovil dodiplomski študijski program Opera šola. Kot plesalec in koreograf je sodeloval pri izvedbi večine najpomembnejših klasičnih in modernih baletov. Od svojega opernega režijskega prvenca *Ero z onega sveta* v mariborski Operi je režiral več kot trideset oper in operet.

Je tudi pomemben publicist in mednarodno priznan ekspert s področja opere, baleta in plesne umetnosti nasploh. Objavil je več kot trideset knjižnih izdaj in več kot petsto člankov.

Za svoje delo je prejel več vidnejših priznanj in nagrad, med drugim zlati red za zasluge RS v letu 2009. Znotraj izredno širokega polja različnih dejavnosti, v katerem se je Henrik Neubauer tako rekoč šest desetletij nepretrgano posvečal plesni in operni umetnosti, predstavlja jedro njegove ustvarjalnosti kreacija koreografij in priprava opernih režij. Vse do danes se je podpisal pod več kot osemdeset samostojnih baletnih koreografij na glasbena dela slovenskih skladateljev (Risto Savin, Zvonimir Ciglič, Marijan Lipovšek, Vilko Ukmar, Slavko Osterc, Marjan Kozina, Lojze Lebič, Ivo Petrič, Lucijan Marija Škerjanc, Marjan Gabrijelčič, Larisa Vrhunc, Karol Pahor, Josip Ipavec). Poleg 34 opernih režij, med katerimi izstopajo naslovi tako iz klasičnega kakor tudi sodobnega repertoarja, je pripravil tudi petnajst režij dramskih iger v francoskem jeziku. Za več svojih koreografij in režij je prejel prve nagrade na ljubljanskih baletnih in opernih bienalih.

Kot velik poznavalec operne literature in humanistično orientiran intelektualec je dal pomemben prispevek tudi k slovenski operni prevodni praksi, saj je prevedel več libretov iz glasbenogledaliških del Mozarta, Straussa mlajšega, Donizettija, Paškeviča in Rossinija. (...) Zaradi naštetih zaslug in prizadevanj na številnih področjih umetnosti in kulture, ki so trajno obogatila slovensko kulturno krajino ter okrepila ugled slovenske države v mednarodnem prostoru, smo prepričani, da si dr. Henrik Neubauer nedvomno zasluži najvišje slovensko priznanje za izjemne dosežke na kulturno-umetniškem področju — Prešernovo nagrado za življenjsko delo.

(Odlomek iz obrazložitve: Strokovna komisija za uprizoritvene umetnosti)

B. Nagrade Prešernovega sklada

V skladu z odločitvijo in sklepi Upravnega odbora Prešernovega sklada, sprejetimi na njegovi 24. redni seji dne 16. novembra 2023, prejmejo **Nagrado Prešernovega sklada za leto 2024** naslednji ustvarjalci:

- pesnica Miljana CUNTA
za pesniško zbirko *Nekoč smo zašli, zdaj se vračamo*

Zbirka *Nekoč smo zašli, zdaj se vračamo* je četrta pesniška zbirka Miljane Cunta (Slovenska matica 2023). V njej se oglašča suveren lirični glas, ki v dramaturško intenzivni kompoziciji zajetih pesmi prestreza bitje pesničinega srca, zgodbe njenih prednikov in bitje časa v srcu večnosti. Ta glas vse od vstopne pesmi razkriva unikatno pesniško govorico, ki gradi na ultimativno doživljenem dogodku v osebni zgodbi in stvarnem, odmerjenem, utišanem in filmsko slikovitem opisu v velikem planu, ugledanim s pozicije, v kateri »ni dvoma« o obstoju življenja in smrti, ostajajo »le poskusi, / da bi ju razdvojili«. Gostota kadriranja podobja in uglaševanja zvočja ob poti ostaja v najvišjem eksistencialnem in ritmičnem naponu iz pesmi v pesem, vse dokler mistični glas v izteku ne zalebdi med tukaj in onkraj ali, kot pravi pesnica, »tik nad belim morjem, / ki je samo zate razlito otrpnilo / v višavah«.

Poezija Miljane Cunta nosi v sebi eterično lepoto artikulirano zadrževane eksplozije občutij, ki z milino odpira bralčevo duhovno srce, da v njej potone do samega izvora, in žarči plamenenje življenja in stvarjenja v premenah vidnega in nevidnega sveta. Pesnica je format rojene umetnice v središču sodobne slovenske poezije, celovita ustvarjalna osebnost v vseh književnih vlogah: kot prevajalka, urednica zahtevnih projektov (Vilenica, Fabula) in knjig, avtorica spremnih besed in esejistka, uvrščena v več pesniških antologij, udeleženka domačih in tujih pesniških festivalov in prejemnica naslova »vitezinja poezije« za leto 2022. Živo je navzoča v medijih, letos pa je tudi zastopala Slovenijo kot slavnostna govornica na Frankfurtskem knjižnem sejmu.

(Odlomek iz obrazložitve Strokovne komisije za književnost: Nada Šumi)

- dramska igralka Jana ZUPANČIČ
za vloge v zadnjih treh gledaliških sezonah

Dramska igralka Jana Zupančič, članica Mestnega gledališča ljubljanskega, je v zadnjih letih posegla po samem vrhu igralske umetnosti: pa ne zgolj po vrhu svoje lastne umetniške poti, temveč po vrhu slovenskega gledališča nasploh. V zadnjem obdobju je mogoče posebej izpostaviti vloge Barbare Fordham v uprizoritvi *Avgust v okrožju Osage* Tracyja Lettsa, Mile v *Usedlinah* Katarine Morano, Helene v *Slamniku* Eugena Labicha in Veronique v uprizoritvi *Bog masakra* Yasmine Reza.

Jana Zupančič z enako ustvarjalno silo ustvarja v različnih igralskih legah in znotraj raznorodnih režijskih konceptov ter poetik. Z isto gibkostjo, zavzetostjo in odrsko prepričljivostjo ustvarja

izrazito raznovrstne človeške »obrazce«. Vse pa brez dvoma družī »popoln posluh za *drugega*«, kar je redka lastnost današnjih časov.

Za Jano Zupančič bi lahko rekli, da vloge gradi iz jedra in od znotraj. Vse, kar je zunanjega, je organska posledica globokega notranjega uvida v življenje njenih protagonistk. Sredstva njenega igralskega delovanja so umerjena, reducirana na bistveno.

Jana Zupančič je doslej prejela vse najpomembnejše nagrade na gledališkem področju: akademijsko Prešernovo nagrado, Dnevnikovo nagrado, nagrado Sklada Staneta Severja, nagrado Vesna (za stransko in tudi najboljšo vlogo na Festivalu slovenskega filma), nagrado Duša Počkaj (ki jo podeljuje Združenje dramskih umetnikov Slovenije) in Borštnikovo nagrado (za že omenjeno vlogo Barbare Foldham v uprizoritvi *Avgust v okrožju Osage*).

(Odlomek iz obrazložitve: Jernej Lorenci)

- mezzosopranistka Nuška DRAŠČEK za delovanje na glasbenem področju v zadnjih treh letih

Mezzosopranistka Nuška Drašček, operna in koncertna solistka, je brez vsakršnega dvoma ena najvidnejših ter upravičeno najbolj iskanih, predvsem pa najbolj vsestranskih pevk. Njeno »preklapljanje« med žanri je naravnost osupljivo, saj se z največjo lahkoto giblje od opere, oratorija in kantate do samospeva, od ljudske pesmi prek popevke in francoskega šansona do muzikala. Njen vzpon na »klasični« pevski Olimp je bil premišljen in zelo modro načrtovan, kar zadeva izbiro vlog. Kalila in razvijala se je z Mercedes iz Bizetove *Carmen*, z Olgo iz *Jevgenija Onjegina* Petra Čajkovskega, z Maddaleno iz Verdijevega *Rigoletta*, z Lolo (iz Mascagnie *Cavallerie rusticane*) in s Kerubinom iz Mozartove *Figarove svatbe*, potem pa je kot meteor zažarela v naslovni vlogi Angeline iz Rossinijeve *Pepelke*, s katero je gostovala tudi v nemškem *Theatru Koblenz* in v praškem *Narodnem gledališču*, kot Bizetova *Carmen*, kot Lepotica v Glassovi *Lepotici in zveri*, kot naslovna junakinja v Čajkovskega operi *Ivana Orleanska*, kot Romeo v Bellinijevih *Capuletih in Montegih* itd.

Popolno obvladovanje pevske tehnike Nuški Drašček omogoča razpreti razkošno pahljačo vseh tančin glasu, ki se gladko in naravno giblje od ekstremnih nižin do ekstremnih višin, pri čemer se v izrazu brez težav obarva tako lirsko kot koloraturno in globoko dramsko.

Nuška Drašček je vrhunska umetnica, ki se globoko zaveda izpovedne moči glasbe ter z njo povezanih izzivov in sila nevarnih pasti, ki na pevca prežijo med procesom oblikovanja vloge. Rezultat tega zavedanja so njene do najmanjše podrobnosti izpiljene odrske kreacije, ki se odlikujejo tako po osupljivo dovršeni pevsko-interpretativni kot po igralski plati.

(Odlomek iz obrazložitve: Strokovna komisija za glasbo)

- stripar Ciril HORJAK
za ustvarjalno delovanje na področju stripa v zadnjih treh letih

Horjak je zelo nadarjen slikar, portretist, ki se je zaradi duhovitosti in družbene zavzetosti usmeril v risanje karikatur, satiričnih risb in stripov, s tem pa je svoje delo osredotočil na objave v časopisih, knjigah in revijah. Stripe je pričel objavljati v reviji Stripburger, blizu 2000 ilustracij je izdelal za mariborski Večer, objavljal pa je tudi v največjih svetovnih časopisih (The Guardian, Le Monde, Die Zeit, Chicago Tribune). Deluje tudi kot teoretik in popularizator stripa, med drugim je avtor prvega slovenskega učbenika za strip. Pri stripovski predstavitvi drame *Kralj Ubu* ali *Poljaki* Alfreda Jarryja je sodeloval s Slovenskim gledališkim inštitutom pri mednarodnem projektu *Klasiki v stripu* in s premišljeno likovno dramaturgijo likovno predstavil celotno dramo; tak likovni prikaz pa, kot se je izkazalo v šolah, mladini pomaga pri dojetju dramskega besedila in jo s tem spodbuja k branju.

Horjak zna s svojo risbo zajeti in lucidno prikazati bistvo upodobljenih figur in situacij ter prostorskih razmerij, za kar izkazuje izrazit dramaturški smisel, še najbolj pa ga je zaradi angažiranosti in duhovite pripovednosti mogoče primerjati s Hinkom Smrekarjem, ki ga tudi študijsko preučuje, zato deluje kot nekakšen sodobni Hinko Smrekar s psevdonimom dr. Horowitz. Med današnjimi karikaturisti in striparji močno izstopa z risarsko dognanostjo, s katero pridobljeno akademsko znanje suvereno in zelo inventivno prilagaja svojim satiričnim in šaljivim ter pedagoškim namenom. Njegovo delo je zelo odmevno, tudi v tujini, in deluje vsestransko prepričljivo.

Horjakovo delo sodi sicer na področje, ki umetnost posveča širšim krogom občinstva, vendar je danes prav zato toliko bolj pomembno, saj se številni žal uvajajo v branje šele s spremljanjem stripov, zato je zelo pomembno, da je tudi to področje izoblikovano na vrhunski likovni ravni, kakršno s svojim likovnim znanjem in angažirano živahno osebnostjo zagotavlja Ciril Horjak. Komisija meni, da Ciril Horjak med današnjimi avtorji tovrstne likovne »literature« tako prepričljivo izstopa, da njegovo delo z veseljem predlaga za nagrado Prešernovega sklada. *(Odlomek iz obrazložitve: akademik Milček Komelj)*

- scenaristka in režiserka Sara KERN
za režijo igranega celovečernega filma *Moja Vesna*

Sara Kern je režiserka in scenaristka mlajše generacije, ki je s svojim celovečernim prvencem *Moja Vesna* dosegla umetniški uspeh in priznanje, kakršno uspe le redkim. Film je svetovno premiero doživel v tekmovalnem programu Generacija Kplus na 72. Filmskem festivalu v Berlinu, enem najuglednejših filmskih festivalov na svetu. Po premieri je prejel številne pozitivne strokovne ocene in začel dolgo ter uspešno mednarodno festivalsko pot. Med

drugim je režiserkaprejela tudi priznanje Društva slovenskih filmskih režiserjev in režiserk ter nagrado za najboljšo režijo na 25. Festivalu slovenskega filma. Pri tem velja izpostaviti enotnost strokovnih ocen, v katerih prepoznavajo avtorčin izjemen čut za delo z igralci, sposobnost ustvarjanja kompleksnih čustvenih prizorov in zmožnost, da kot režiserka poveže vse elemente filmskega jezika v izjemno pripovedno celoto.

Film *Moja Vesna* je zgodba o soočanju z izgubo. Družino slovenskih izseljencev v Avstraliji prizadene smrt matere, pri čemer se z bolečino sooča vsak na svoj način. Oče (Gregor Bakovič) beži v samoto in tišino, starejša noseča sestra Vesna (Mackenzie Mazur) piše poezijo in izgublja tla pod nogami, najmlajša hči Moja (Loti Kovačič) pa prevzame breme skrbi, ki je preveliko za njena otroška ramena. Odlika filma so številni detajli, ki jih Sara Kern kot režiserka sestavi v pretresljivo celoto. Film je izjemna impresija avstralske pokrajine, neskončnega morja, peščene obale, majhnih hišk v predmestju in krhkih medčloveških odnosov, katerim vsak trenutek razvoja zgodbe grozi, da bodo povsem razpadli.

Sara Kern je s filmskim prvencem *Moja Vesna* dosegla več prelomnih umetniških dosežkov. Ustvarila je presunljivo lep filmski portret družine. Poleg tega gre za zelo uspešen festivalski film in prvo uradno slovensko-avstralsko koprodukcijo. Vse to so dosežki, ki so svojevrstni mejniki slovenske kinematografije in neprecenljivo bogatijo naš kulturni prostor.

(Odlomek iz obrazložitve Strokovne komisije za avdiovizualne umetnosti)

in

- grafični oblikovalec Tomato KOŠIR

za dela na področju grafičnega oblikovanja v zadnjih treh letih

Tomato Košir je prepoznan po vrhunskem oblikovanju, katerega lastnosti so skrbno preiščena večplastna vsebina, likovno kakovostna, izčiščeno odmerjena grafična zasnova ter obrtniško natančno izpeljani projekti, ki odsevajo trenutno družbeno situacijo. Njegovo avtorsko delo je sistematično in kaže globoko razumevanje širšega konteksta z elementi humorja ali ironije. Pri svojem delu združuje grafično oblikovanje s fotografijo, ilustracijo, tipografskim znanjem in digitalno tehnologijo.

Področje vizualizacij za naslovnice časopisov oziroma vizualnih komentarjev v člankih, za katero je postal specialist, od avtorja zahteva zelo hiter odziv na družbena dogajanja ter s tem omejen čas za iskanje in izvedbo rešitev. Kot avtor ne sledi samo uredniški vsebini, ampak se o témi z naročnikom posvetuje, ji oporeka in jo nemalokrat potem tudi so-usmerja. Njegove ilustracije zato nosijo izredno sporočilno moč, ki je enakovredna besedilu v članku. So intelektualno pronicljive, kreativne in tudi tehnično-tiskarsko inovativne. Rezultat je večja sporočilnost, razumljivost in večplastnost tematike za bralca. S tem je postavil visoke

standarde v stroki vizualnih komunikacij. Bralca tudi motivira, da postane družbeno kritičen in aktiven, kar je v današnjem času nujno potrebno. S svojimi vizualnimi komentarji v časniku Dnevnik je zaznamoval domače kulturno okolje in s tem prodrl tudi v svet, kjer so njegovo kvaliteto prepoznale vodilne globalne publikacije, na primer: The Guardian, Weekendavisen in Internazionale.

Ne le na omenjenem področju, Tomato Košir deluje tudi na širšem področju vizualnih komunikacij. Zasnoval je različne prepoznavne in strukturirane celostne grafične podobe, knjižne opreme, publikacije, plakate in tipografije. Tomato se je udeleževal tudi kot mentor na UL ALUO ter na tipografskih delavnicah Tipo Brda.

Koširjeva dela so bila predstavljena na več kot 50 skupinskih razstavah grafičnega oblikovanja doma in po svetu. Objavljena so tudi v več kot 30 tujih publikacijah. Je prejemnik številnih uglednih mednarodnih nagrad in priznanj, med drugimi Merit Award Art Directors Club, New York, Red Dot Award in Velike Brumnove nagrade Bienala vidnih sporočil Slovenije.

Eden najuglednejših teoretikov in piscev sodobnega grafičnega oblikovanja, Steven Heller, je Koširjevo delo za The Guardian *Age of Rage* označil kot: »najbolj učinkovit vizualni koncept, ki ga je kadarkoli videl za naslovnice revij, knjig, plošč, plakatov ali brošur«.

(Odlomek iz obrazložitve Strokovne komisije za arhitekturo in oblikovanje)

III

PROSLAVA IN SVEČANA PODELITEV PREŠERNOVIH NAGRAD IN NAGRAD PREŠERNOVEGA SKLADA

Avtorstvo proslave in svečane podelitve Prešernovih nagrad in nagrad Prešernovega sklada bo v letu 2024 po odločitvi Upravnega odbora v rokah koreografa in režiserja **Edwarda Cluga (Balet SNG Maribor)**.

Upravni odbor Prešernovega sklada

zanj

dr. Jožef Muhovič, predsednik

Ljubljana, 4. december 2023